

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

121. Slaka kyrkogård, Hanekinds hd.

Pl. XL. Fig. 2.

Litteratur: W. 81; P. A. Säve, *ATS*. 1, s. 78, teckning pl. 19, fig. 2; *Reseberättelse* 1861, s. 38, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Östergötlands fornminnesför. tidskr.* I, s. 3; *Reseber.*; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 31, teckn.; G. Stephens, *ONRM.* 2, s. 791, 3, s. 337, P. A. Säves teckning.

P. A. Säve fann runstenen till en del i jorden, inlagd i södra kyrkogårdsmuren öster om Ög. 118, så ock C. F. Nordenskjöld, men 1875 var stenen rest, där den nu står, på kyrkogården nära södra kyrkogårdsmuren mitt emot kyrktornet, 19 steg väster om Ög. 118.

Ämnet är rödaktig grovkornig granit, såsom Ög. 118. Höjden är 2,22 m, bredden vid fotslingans ytterlinie 96 cm, vid korsets bas något över 1 m. Slingans bredd 10—11 cm.

Det första namnet är troligen **asmutr**, vilket P. A. Säve alls icke läst och C. F. Nordenskjöld läst **askur**. På **m** är högra bistaven skarp men även den vänstra är i behåll och närmare staven rätt tydlig; på **t** är vänstra bistaven knappt skönjbar, den högra något tydligare. Även **auk · þer** är rätt otydlig ristning, men pricken i **e** är djup. Uti **eftir** är nedre hälften av **i** förstörd. Den avlidnes namn läser Nordenskjöld **sarta**, men i **t** är vänstra bistaven 2,5 cm, den högra 5,5 cm och synnerligen djup. Inskriften slutar med **sia sinn**.

Inskriften är alltså följande:

asmutr · auk · þer · bruþr · restu · sten · þani · eftir · sarta · faþur · sia ·
5 10 15 20 25 30 35 40 45

Även i denna inskrift brukas **þani** nom. sing. *þanni* för ack. sing.

Det är svårt att avgöra, vilket namn **sarta** motsvarar. Om **t**, som har företrädesvis högra bistaven utvecklad, vore avsett att vara **l**, skulle namnet vara **sarla**, vilket kunde vara en fsv. motsvarighet till fvn. *Sørli*, då fvn. *Sørli* ingalunda blott tillhör hjältesagan, se Lind, sp. 1023 f. Det är dock kanske sannolikare, att **sarta** hör till ett namn **Svarti*, vars *v* blivit utelämnat i uttal eller beteckning och vilket namn ursprungligen varit tillnamn.

Översättning: Asmund och hans bröder reste denna sten efter Svarte, sin fader.

2. Ög. 121. Slaka.